

Se peat mótmá:

Kolm ehk nelli pejotaut Tilli rohto fölge
seemnega; Uts luitsatáus sola. Neid fátté
assja pannie ütte tobi térvá sisse, ja sekka hárste
árra, sis om rohyl valnis.

Sedda rohto anna töpprale eggja páimi
tonne luitsa tåus hommungult, téine jálle ód-
dangult, ja jáatta toito, pále rohho sissemist
uts tund algó andmatta.

Rost es sárane halw többi peas töppra fúlge
fúl eddimált naakkama? —

Küsllep såál mittogi súdo enne sedda sun-
niwa, enne kui se terwe farja többras sáratse
halwa haigusse fátté árra loppsep.

Mónniförd naakkab kopso többi tósse tallo
farja fúlest.

Mónnen paigan om farja ma wåega wes
sine; Mónnel fettal farri aetas súggitsel ajol
sáratse halwa fottusse pále kon saisop haina
páal paljo hármlaiste wórkó, kui neid többras
lijalt henne sisse sööp; sis wóip mittogi háddä
nínk wigga temmale tulla, ja sedda sunnip sis
ka pea, et temma kopso többe fátté árra
loppsep:

Uts háddä wigga om fa weel et farja el-
lajit kórra perraist ei jodeta:

Suwel üklet sa:
„Küsllep ta lombist essigi sai juwwa.”

Talwel sa wabbandat omma laiskust nínk
holetust töist jutto moda; sis sa fittat jálle:
„Palijs műud kúlmaga többras juwwa taht
„Iggi?” —

Ei mitte ni! Ent sedda peat sa tåhhese
pannema: Suwel, pallaval ajol, többras
jahhotap henda kehha jogiga; talwel lát tålle
joottminne fulwa haina, ölle ja haggande toi-
dusse pále tarwis.

Weel om tåhhese panda, et súggitsel ajol
kopso többi pea farja töppra kehha sisse lóop-